

Дамян Дамянов

Жена

Под големия вятър на големия свят,
под листа, снегове, времена
ний вървим по земята с ненаситния глад
да се любим със тебе, жена!
Що за тъмна магия, що за жажда си ти?
Под листа, снегове, времена
търся в теб да открия различни черти,
аз откривам все тебе, една.
Но когато ти плачеш и изгаряш до мен,
виждам в теб снегове, времена
и магията зла, че от тебе роден,
търся себе си в тебе, жена.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8704>]